

۲۰۱۷/۰۹/۱۱

پوهندوی آصف بهاند

له ماشومانو او کوچنیانو سره

د تاوتریخوالي نوی باب

په جگړه خپلو ټولنو کې، چېرته چې د قانون د حکم پر ځای د ټوپک د شپیلې غږ او شپیلې غږونکی حکومت کوي، د ټولني له هر قشر سره د هرڅه کېدو امکانات شته، په تیره له ماشومانو او کوچنیانو سره.

د افغانستان په نامه ټولنه کې د نارواوو او ظلمونو ډیر ډولونه آزمويل شوي، تطبیق شوي او اوس هم جریان لري؛ خو تر ټولو ناروا او ظلم د ماشومانو او کوچنیانو په حق کې شوی او اوس هم په پټه او بڼکاره روان دی.

دا په حقیقت کې نه یوازې د هغه ماشوم او کوچني په حق کې ظلم دی چې د نارواوو، ظلمونو او تاوتریخوالي بڼکار کيږي، بلکې د راتلونکي نسل او راتلونکي ټولني په حق کې ستره جفا ده، داسې جفا چې بیا نه جبرانېږي، نه یې پور ادا کېدای شي او د اوس له پاره یې د مخنیوي او اصلاح کومه امید هم نه شي کېدای.

له ماشومانو او کوچنیانو سره زور زیاتي او تاوتریخوالي ډیر ډولونه اوریدل شوي او لیدل شوي دي، خو اوس میډیا واي چې د افغان ماشومانو او کوچنیانو په حق کې د یو نوي ظلم، نوي جفا او نوي تاوتریخوالي ډول په رواجیدو او زیاتیدو دی:

د مخدراتو په قاچاق او خرڅلاو کې له کوچنیانو نه استفاده کول.

د بي بي سي په یوه تازه راپور کې راغلي دي چې د مخدره توکو په ناقانونه ورو راوړو او خرڅلاو کې د مخدراتو مافیا اوس، اوس له کوچنیانو کار اخلي، هغه هم د دي له پاره چې پر کوچنیانو باندې د شک نظر یا هیڅ نه وي یا لږ وي. کوچنیان په بیلابیلو ډولونو اړ ایستل کيږي چې د مخدراتو قاچاق ته مخه کړي چې اقتصادي ستونزې یې غوټه برخه جوړوي.

د بي بي سي په راپور کې راغلي دي چې څنگه یو شپاړلس کلن پلار مری کوچنی د پلار د لس زره افغانیو د پور په ونج کې د مخدره توکو وړلو ته اړ ایستل کيږي. د دي کوچني داستان د بي بي سي په نوي راپور کې **داسې** راغلی دی: «په افغانستان کې پولیس وايي، د تېرو پنځو کلونو په پرتله د نشه یي توکو په پېر، پلور او قاچاق کې له ماشومانو ګټه اخیستل زیات شوي دي.

د نشه یي توکو په کاروبار کې د ماشومانو د ور بڼکېولو یو لامل دا بڼودل کيږي چې پولیس پرې لږ شک کوي او سزا یې هم نسبتاً کمه ده.

16 کلن احسان چې اصلی نوم یې بل څه دی نژدې لس میاشتي وړاندې کابل ته د راتګ پرمهال د نشه یي توکو د قاچاق په تور و نیول شو.

احسان الله وايي، تېر کال یې پلار مړ شو او د خپلو پورونو پېټې یې ده ته ورپرېښود. د هغه په خبره، له پلاره لس زره افغانی پور ور پاتي وو، خو ده یې د خلاصولو کومه لار نه لرله: "هغه کس چې زما په پلار یې پور و، ما ته به یې ویل، که دا نشه یي توکي نه وري بندي کوم دي، په دواړو څپلیو کې یې نشه یي توکو را ته ځای پر ځای کړل". احسان په دوه کاله بند محکوم شوی دی چې دمګړی د کابل په اصلاح مرکز کې ساتل کېږي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

maqalat@afghan-german.de افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

احسان د پلار په ژوند هم له سختیو ډک ژوند لاره؛ دی وایي، د اقتصادي ستونزو له امله ترې په څلورم ټولګي کې بنوونځی پاتې شو او د خښتو په بڼیو کې یې کار کاوه.»

په دې لړ کې بله غمیزه دا ده چې له کوچنیانو نه د مخدراتو د ورو راوړ ترڅنګه، هغوی دې ته هم اړ باسي چې د مخدراتو په خرڅلاو کې له مافیایي کړیو سره مرسته وکړي.

هغه کسان چې د مخدراتو د قاچاق او خرڅلاو په ترڅ کې نیول شوي، په خپلو اعترافاتو کې یې ویلي دي چې د پولیسو ځینو کسانو دوی ته مخدره توکي ورکول چې معتادانو ته یې ورسوي. دې حال ته چې ولیدل شي، د غمیزې لمنه نوره هم تورپېري او پراخیري، **پولیس** چې خپله دا کار کوي، نو له نورو اړو یا اړکرای شوو کسانو نه څه ګیله ده. «عزیز ادعا کوي، په هغه سیمه کې چې ده اوبه خرڅولې، یوه امنیتي چارواکي ورته نشه یې توکي ورکول چې دی یې پر روږدو کسانو وپلوري.»

څه ډول کیدای شي چې د دې غمیزې مخنیوی وشي؟

شخص، اشخاص، لیکوال، شاعر فرهنگي څنګه کولای شي چې د یوې مقالې یا شعر په لیکلو سره د دې کار مخنیوی وکړي؟

دولت خپله څه کوي، پولیس باید خپله د دولت د یوې لویې پېښې یا یوه تکره لاس په ډول د دې دیوال د شریډو او لویډو مخنیوی کړای وای، خو د پولیس پېښه هم په دې ګنده ګۍ کې ور ننوتې ده. که د دولت اړوند اراکین او مسولې ادارې د دې مخنیوي ته نوې لارې چارې ونه سنجوي، دومره به د دې لمن پراخه شي چې د کابل په سیند کې به د اوبو پر ځای په مخدره توکو د روږدو کسانو سیلاو روان وي.

پای